

Arrest

nr. 128 512 van 2 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 7 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 maart 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. ISLAMAJ, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben, van Arabische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Al Qut, provincie Wassit (Zuid-Irak). U zou uit vrees voor uw leven Irak hebben verlaten op 26 oktober 2011 - u zou zijn bedreigd door leden van het Sadr-kantoor die via u uw broer (S.A.J.) (OV X en CG X) in handen wilden krijgen - en reisde eveneens naar België waar u op 8 november 2011 een asielaanvraag indiende. Uw echtgenote en kinderen zouden in Irak, bij uw ouders, gebleven zijn. Op 1 augustus 2012 werd door de Commissaris-generaal besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus temeer daar er, bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen en enig tastbaar begin van bewijs, onvoldoende ernstige

aanwijzingen voorhanden waren om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dan wel het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Daarnaast kon de Commissaris-generaal eveneens nog vaststellen dat er geen elementen voorhanden waren die, rekening houdend met uw afkomst uit de provincie Wassit in Zuid-Irak, wezen op het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Deze weigeringsbeslissing werd vervolgens door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd (arrest nr. 96.353 van 31 januari 2013).

Zonder het Belgisch grondgebied te verlaten diende u op 14 mei 2013 een tweede asielaanvraag in. U bleef in het kader van uw huidige asielaanvraag vasthouden aan uw eerder afgelegde verklaringen en haalde thans **nieuwe elementen** aan waarmee u meent te kunnen aantonen dat uw wel degelijk nog steeds gevaar loopt in Irak.

U verklaarde dat ook uw familie werd bedreigd na uw vertrek uit Irak. In juli 2012 zou "Asaeb Al Haque", een terroristische groepering die behoort tot Al Sadr - de organisatie met wie u voor uw vlucht uit Irak reeds problemen kende - een dreigbrief voor u hebben achtergelaten bij uw ouders thuis. Uw familie zou hierop klacht hebben ingediend bij de politie van Al Qut en vervolgens bij uw broer (A.) zijn ingetrokken. Uw echtgenote en kinderen, die tot dan nog steeds bij uw ouders woonden, zou na de dreigbrief naar Syrië zijn getrokken waar ze bij haar eigen familie in een buitenwijk van Damascus ging wonen. Na een tweetal weken bij uw broer (A.) te hebben verbleven zouden uw ouders en uw beide broers, met hun gezin, naar Bagdad zijn verhuisd. Aanvankelijk zou uw familie in Hay Ur gaan wonen zijn. Na ongeveer een maand zou uw familie deze wijk opnieuw verlaten hebben omdat ze te weten kwamen dat het parlementslid Al Zamili, die tevens lid is van de Sadr-organisatie, ook in deze wijk verbleef en er bijgevolg altijd Al Sadr leden in de wijk aanwezig waren. Uw familie zou vervolgens in Hay Binouk gaan wonen zijn. Uw broers, die toen nog altijd in Al Qut tewerkgesteld waren, zouden gepoogd hebben hun overplaatsing naar Bagdad te regelen. Op 14 februari 2013 zouden uw beide broers, toen ze op de terugweg waren van Al Qut naar Bagdad, in hun auto zijn doodgeschoten. Uw familie zou die dag door de politie zijn verwittigd dat hun lichamen waren gevonden in hun auto op 200 meter van de Basmaya-controlepost. Of uw broers daar werden doodgeschoten en om welke reden ze werden doodgeschoten, is u niet duidelijk. U vermoedt dat de dood van uw broers, net als de dreigbrief die uw familie in juli 2012 ontving, verband houdt met de voormalige werkzaamheden van uw broer (S.) bij de politieacademie. Naar uw mening tonen de gebeurtenissen waar uw familie na uw vertrek mee geconfronteerd werd duidelijk aan dat uw familie nog steeds geïsoleerd wordt omwille van (S.) zijn vroegere betrokkenheid bij de politieacademie én loopt u, tot op heden, nog steeds gevaar in geval van een eventuele terugkeer naar Irak.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legde u volgende documenten neer : de overlijdensakte op naam van uw broer (A.), de overlijdensakte op naam van uw broer (M.), een kleurenprint van een dreigbrief, een gelegaliseerde kopie van het geboortebewijs van uw echtgenote, een bewijs van woonst van uw echtgenote en kinderen in Damascus, een medisch rapport van een Belgische arts met voorstel voor behandeling, dd. 12/4/2013, een verzendingsbewijs van DHL- post verstuurd vanuit Damascus, Syrië en een verzendingsbewijs van Fedex - post verstuurd van Bagdad, Irak. Na het gehoor stelde u de commissaris-generaal nog in het bezit van een kleurenkopie van een document van de politie van Bagdad en van een kleurenkopie van twee bladzijden uit een paspoort.

B. Motivering

Er dient door het CGVS te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dan wel het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uit uw verklaringen blijkt dat u blijft vasthouden aan de feiten die u heeft aangehaald in het kader van uw eerste asielrelaas en thans opwerpt dat ook uw familieleden, sinds uw vertrek, problemen kennen met leden van Al-Sadr omwille van (S.) zijn voormalige werkzaamheden. U verklaarde in het kader van uw huidige asielaanvraag dat uw familie, na uw vertrek, een dreigbrief heeft ontvangen op uw naam. Hierop zou uw familie hun woning hebben verlaten en zouden uw echtgenote en kinderen naar Syrië zijn gereisd terwijl uw ouders en broers naar Bagdad verhuisden. Uw beide broers zouden in februari 2013 vermoord zijn teruggevonden in hun auto. U meent dat hieruit duidelijk blijkt dat uw familie nog steeds wordt geïsoleerd omwille van (S.) zijn voormalige betrokkenheid bij de Iraakse politie waardoor u tot op heden nog steeds niet naar Irak kan terugkeren.

Er dient echter te worden opgemerkt dat de Commissaris-generaal reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag duidelijk en afdoende heeft geoordeeld dat u er niet geslaagd bent aannemelijk te maken dat u Irak daadwerkelijk omwille van een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, heeft verlaten en dit gezien verschillende vaagheden alsook onlogische en ongeloofwaardige verklaringen die raakten aan de kern van uw relaas. De Raad

voor Vreemdelingenbetwistingen heeft deze weigeringsbeslissing bevestigd waardoor deze kracht van gewijsde geniet en de erin vastgestelde ongeloofwaardigheid niet meer kan worden betwist.

De elementen die u thans, in het kader van uw tweede asielaanvraag heeft aangebracht, i.c. een dreigbrief, twee overlijdensaktes op naam van uw beide broers, een geboortebewijs van uw echtgenote en een attest ter staving van de huidige woonplaats van uw echtgenote en kinderen in Damascus (Syrië), een attest van de politie van Bagdad betreffende de moord op uw broers, twee bladzijden uit een paspoort met in-en uitreisstempels van Syrië en Irak alsook een document betreffende een medische behandeling die u hier in België onderging, vermogen evenmin deze vaststellingen te weerleggen.

Gezien reeds uitdrukkelijk werd geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u met Al Sadr beweerde te hebben gekend vóór uw vlucht uit Irak, kan ook geen geloof worden gehecht aan het feit dat Al Sadr, na uw vlucht, nog naar u kwam zoeken en, sinds uw vlucht, ook uw familie viseerde en uw broers doodde omwille van (S.) zijn voormalige werkzaamheden. Bovendien kunnen de stukken die u thans, in het kader van uw tweede asielaanvraag voorlegde, geenszins worden weerhouden als een overtuigend en tastbaar begin van de bewijs van deze door u aangehaalde feiten.

Wat **de dreigbrief** betreft, dient allereerst te worden opgemerkt dat u enkel een kleurenkopie heeft voorgelegd waaraan, gezien het makkelijk te vervalsen karakter, geen bewijswaarde kan worden toegekend. Het betreft bovendien een volledig voorgedrukt document, zodat de authenticiteit en de herkomst van dit document geenszins kan worden nagegaan. Een document heeft voorts slechts enige bewijswaarde wanneer het wordt voorgelegd in het kader van een geloofwaardig relaas. Zoals hierboven reeds werd aangehaald werd reeds bij uw eerste asielaanvraag geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u zou hebben gekend met Al Sadr omwille van uw broer (S.). Dat u bijgevolg na uw vlucht nog steeds zou worden bedreigd en gezocht door Al Sadr, kan dan evenmin worden volgehouden. Uw geloofwaardigheid wordt nog verder ondermijnd door de vaststelling dat uw verklaringen betreffende deze brief niet stroken met de inhoud van de brief zelf. Zo beweerde u dat in deze brief vermeld staat dat jullie met de Amerikanen samenwerkten. Verder zou u, naar eigen zeggen, in deze brief worden opgeroepen u aan te melden bij het Al Sadr kantoor van Al Sharkiya om te worden verhoord (zie gehoorverslag 4/7/2013 p.6). Zulks blijkt echter niet uit de vertaling die u van deze dreigbrief voorlegde. Volgens deze vertaling wordt u beschouwd als een misdadiger omdat u samenwerkt met de Iraakse regering én, in het kader van uw werk, informatie hebt doorgegeven. Verder wordt in deze brief aangehaald dat u, indien u niet stopt met uw werk, zal worden gedood. Nergens wordt u, zoals u beweerde, opgeroepen u aan te melden bij het Al Sadr kantoor in Sharkiya om te worden verhoord en evenmin staat duidelijk te lezen dat u samenwerkte met de Amerikanen. Minstens kan worden verwacht dat u, die thans deze dreigbrief voorlegde om aan te tonen dat u wel degelijk problemen kent met Al-Sadr én tevens wil aantonen dat u ook bij uw eerste asielaanvraag, wél de waarheid vertelde, correct zou kunnen aangeven wat in deze brief staat vermeld. Gezien u deze dreigbrief reeds kon voorleggen bij de RvV in het kader van uw eerste asielpcedure - doch deze werd toen bij gebrek aan een vertaling niet in overweging genomen - heeft u tot op heden ruimschoots de tijd gehad u de inhoud van deze dreigbrief tot in detail eigen te maken. Dat u niet in staat bent duidelijk de inhoud weer te geven en zelfs elementen aanhaalt die niet eens worden vermeld, zet uw geloofwaardigheid eens te meer op de helling, zeker gezien uw verklaringen betreffende uw problemen met Al Sadr reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag als ongeloofwaardig werden afgedaan.

De overlijdensaktes op naam van uw broers kunnen voorts hoogstens aantonen dat uw beide broers om het leven kwamen op 14 februari 2013 nadat ze in het hoofd en de borst werden geschoten, feiten die op zich niet worden betwist. Zonder afbreuk te doen aan de ernst van deze feiten, kan uit de overlijdensaktes echter geenszins worden afgeleid dat de dood van uw broers, zoals u beweert, verband houdt met de voormalige werkzaamheden van uw broer (S.) én dat dit het werk is van dezelfde personen die u reeds voordien, en thans uw hele familie, zouden viseren. Noch de omstandigheden noch de reden van hun dood blijkt uit deze overlijdensaktes. Evenmin kan hier een aanwijzing worden teruggevonden naar de daders van de schietpartij. Hetzelfde kan worden aangehaald voor de kleurenkopie/-print van het politieattest - waarvan bovendien de authenticiteit niet kan worden nagegaan - dat u na uw gehoor nog overhandigde op het CGVS. Noch de overlijdensaktes noch de kleurenprint van het politiedocument kan dan ook worden weerhouden als een overtuigend tastbaar begin van bewijs van het feit dat u actueel (nog steeds) een risico loopt in Irak te worden gedood.

Volledigheidshalve kan hier nog worden gewezen op de relatieve bewijswaarde van Iraakse documenten gezien uit de beschikbare informatie blijkt dat in Irak alle documenten tegen betaling kunnen worden verkregen.

Dat uw echtgenote in Syrië is geboren en thans met de kinderen in Syrië verblijft, feiten die worden aangetoond door haar **geboorteakte** én het **attest van woonst** en die thans ook niet worden betwist, kan geen ander licht werpen op voorgaande temeer daar deze feiten geen uitstaans hebben met uw asielmotieven die zich bovendien in Irak afspelen. Uit het voorgelegde attest betreffende de huidige verblijfplaats van uw echtgenote met de kinderen in Syrië, blijkt overigens ook geenszins dat zij naar Syrië trok omwille van de redenen zoals door u aangehaald.

Wat voorts nog de kleurenprint betreft van **twee bladzijden uit een paspoort** en waarop een aantal inen uitreisstempels van Syrië en Irak staan weergegeven, moet vooreerst worden opgemerkt dat dit document evenmin volstaat om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, temeer daar dit stuk evenmin uitstaans heeft met uw asielmotieven. Bovendien kan uit dit documenten ook geeneens worden afgeleid dat deze bladzijden daadwerkelijk uit uw paspoort afkomstig zijn. De kopie van deze twee bladzijden vermag evenmin de eerder weergegeven appreciatie te wijzigen.

Ook het feit dat u post ontving uit Syrië alsook uit Irak toont geenszins aan dat u, zoals u beweert, Irak uit een vrees voor uw leven diende te verlaten en er tot op heden niet kan terugkeren.

Het **medisch attest van een Belgische arts** heeft tot slot louter betrekking op uw gezondheidstoestand, maar houdt evenmin verband met de feiten die u in Irak zou hebben meegemaakt. Hierbij kan voorts nog worden opgemerkt dat u tijdens uw tweede gehoor opmerkte dat u in januari 2011 betrokken raakte bij een verkeersongeval waarna vluchtmisdrijf werd gepleegd. Ten gevolge dit ongeval heeft u nog steeds last. Ook al heeft u geen idee wie het ongeval veroorzaakte of wat de reden was, u liet bij uw tweede asielaanvraag wel uitschijnen dat dit auto-ongeluk mogelijks verband houdt met de problemen die u in Irak kende (zie gehoorverslag CGVS p; 5). Opmerkelijk is wel dat u bij uw eerste asielaanvraag hierover niets heeft verteld. Bovendien staat in het medisch rapport dat u voorlegde, en dat dateert van 12 april 2013, dat het ongeval zich 5 jaar geleden voordeed, i.c. in 2008. Dat dit ongeval, zoals u thans wil laten uitschijnen, het begin van uw problemen inluidde en ook verband zou houden met de problemen die u zou hebben gekend met Al Sadr die via u uw broer Sadeq in handen wilde krijgen, kan geenszins worden volgehouden. Immers, indien het zo zou zijn is het geenszins duidelijk waarom u in 2008 werd aangereden en vervolgens, tot in 2011, geen problemen meer zou hebben gekend terwijl (S.), de persoon om wie het eigenlijk te doen was, nog tot 2010 zonder problemen in Al Qut kon verblijven. Indien u, zoals u verklaarde en in tegenstelling tot het medisch attest, pas in januari 2011 werd aangereden én u hierbij het vermoeden uit dat dit ook mogelijks doelbewust was en verband hield met uw broer (S.), mag het ten zeerste verbazen dat u hierover voordien, noch bij uw eerste gehoor op het CGVS noch bij uw beroepsprocedure voor de RvV, nooit enige melding heeft gemaakt. Hoe dan ook, het medisch document dat u voorlegde geeft enkel informatie over uw gezondheidstoestand en de fysieke letsels waarmee u te kampen heeft. Een arts kan hierbij enkel vermoedens uitten over de omstandigheden die tot deze letsels hebben geleid of zich hierbij laten leiden door de verklaringen van de patiënt in kwestie, doch een arts kan hierover nooit absolute zekerheid verschaffen en baseert zich hiervoor doorgaans op de verklaringen van de patiënt zelf.

Dat uw ouders tot slot op verschillende plaatsen zouden rondtrekken en verblijven - feiten die u overigens op geen enkele manier kan staven aan de hand van enig objectief gegeven - volstaat ook niet om te besluiten dat hun leven, en het leven van uw overige gezinsleden, in Irak in gevaar is.

Uit het geheel van voorgaande blijkt weerom dat u geenszins heeft aangetoond dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dan wel het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillende typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Qut, Wassit (Zuid-Irak) dient in casu de veiligheidssituatie in de Wassit te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de Zuid-Iraakse provincies in mindere mate getroffen worden door de toename van geweld. In Babil vond een beperkt aantal grootschalige aanslagen plaats, waarvan de impact en frequentie beduidend lager is dan het geweld dat in Bagdad plaatsvindt. Ondanks een beperkt aantal aanslagen in Qut en Nasseriyah was de veiligheidssituatie in de provincies Wassit, Qadisiya, Misan en al-Muthanna in de periode januari-augustus 2013 betrekkelijk stabiel. Het aantal burgerslachtoffers is er tot op heden relatief beperkt gebleven.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Qut, Nasseriyah, Babil, Wassit, Qadisiya, Missan en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten werden hierboven reeds besproken en kunnen, zoals duidelijk werd aangehaald, geen ander licht werpen op voorgaande appreciatie. Dat u tot slot post ontving uit Bagdad, wat wordt gestaafd door het Fedex-verzendingsbewijs dat u voorlegde, wijzigt evenmin iets aan voorgaande. Dit document toont immers niet meer aan dan dat u een zending ontving doch geenszins wat de inhoud hiervan was. Evenmin volstaat dit document om aan te tonen dat uw familie na uw vertrek uit Irak, omwille van problemen in Al Qut, Wassit, in Bagdad ging wonen en dat u actueel niet naar Al Qut zou kunnen terugkeren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 48/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 zoals omschreven in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in samenhang gelezen met artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Hij stelt dat de bestreden beslissing op feitelijk en juridisch onjuiste overwegingen en gevolgtrekkingen is gebaseerd.

Verzoeker betoogt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) zonder dit te staven stelt dat aan de dreigbrief, gelet op het makkelijk te vervalsen karakter, geen bewijswaarde kan worden gehecht. Aldus wordt niet gesteld dat de dreigbrief vals is, doch louter dat de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Indien er twijfel bestaat over de echtheid, moet deze twijfel in het voordeel van verzoeker spelen. Verzoeker stelt verder dat de verklaring dat in de brief staat dat hij samenwerkte met de Amerikanen en de inhoud van de brief, die stelt dat hij voor de Iraakse regering werkte en informatie doorgaf, op hetzelfde neerkomen. Indien men informatie doorgeeft in het kader van zijn werk voor de overheid, werkt men evengoed samen met de Amerikanen. Verzoeker hoefde de inhoud van de brief niet vanbuiten te leren. Deze was van in het begin immers zeer duidelijk. Men zocht hem gelet de samenwerking van zijn broer – en dus ook zijn samenwerking – met de Amerikanen.

Verzoeker benadrukt dat het CGVS niet betwist dat zijn broers werden doodgeschoten. Ondanks de dreigbrief en ondanks het gegeven dat zijn broer S. als vluchteling werd erkend, kan het CGVS niet aannemen dat zijn broers werden gedood in het kader van de aangevoerde omstandigheden. Dit is onbegrijpelijk. Het is voor verzoeker onmogelijk om de reden van hun dood en de daders aan te tonen. Het zijn immers daden, uitgevoerd door leden van de Sadr-beweging die aanhang kennen binnen de overheid en het politieapparaat.

Verzoeker betoogt dat het vaststaat dat zijn echtgenote Irak verliet om dezelfde reden als degene waarvoor hij het land verliet. Het CGVS stelt zonder motivering dat het attest van woonst van zijn echtgenote geen uitstaans heeft met zijn asielmotieven in Irak. Deze stelling kan niet worden aangenomen nu de situatie in Syrië gevaarlijker is dan deze in Irak en zijn echtgenote het land enkel zou verlaten indien hiervoor gegronde redenen bestaan.

Inzake de pagina's uit het paspoort, is verzoeker verbaasd te lezen dat deze uit zijn paspoort zouden komen. Zoals verklaard werd, zijn dit pagina's uit het paspoort van zijn echtgenote en blijkt hieruit dat zij naar Syrië reisde. Dit bewijst dat het CGVS de beslissing niet nauwkeurig nam en deze baseerde op basis van foutieve feitelijke gevolgtrekkingen die niet worden onderbouwd en gemotiveerd.

Verzoeker stelt, op basis van het voorgaande, dat de bestreden beslissing onvoldoende is gemotiveerd en de artikelen 48/2, 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet schendt.

2.1.2. Verzoeker voegt, ter staving van het voorgaande, volgende stukken bij het verzoekschrift: een kopie van de politiebade van zijn broer S. (bijlage 2), een niet-vertaald, niet genummerd en niet nader omschreven document, een attest van het CGVS waaruit blijkt dat zijn broer werd erkend als vluchteling (bijlage 3), een fotokopie en een vertaling van de dreigbrief zoals reeds opgenomen in het administratief dossier (bijlage 4), een fotokopie van een aantal pagina's uit het paspoort van zijn echtgenote die reeds werden neergelegd gedurende zijn eerste asielaanvraag (bijlage 5), een fotokopie van het reeds in het administratief dossier opgenomen bewijs van woonst van zijn echtgenote (bijlage 6) en de vertaling van de overlijdensakte van zijn broer A. die zich eveneens reeds in het dossier bevindt (bijlage 7).

2.1.3. Verweerder legt op 2 juni 2014 en door middel van een aanvullende nota de volgende informatie neer: *"COI Focus – Irak – De actuele veiligheidssituatie in Centraal en Zuid Irak"* van 21 maart 2014 (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.1.4. Verzoeker verklaart ter terechtzitting kennis te hebben genomen van de aanvullende nota van verweerder en stelt dat hij hierop niet wenst te repliceren.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. Verzoeker blijft, zoals terecht wordt vastgesteld in de bestreden beslissing en door hem niet wordt betwist, vasthouden aan en voortbouwen op de problemen en de vrees die hij aanhaalde in het kader van zijn eerste asielaanvraag.

Bij arrest nr. 96 353 van 31 januari 2013 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zoals opgenomen in het administratief dossier (map eerste aanvraag, stuk 0) werd ten aanzien van deze problemen en deze vrees geoordeeld dat hieraan geen geloof kan worden gehecht, en dit ten gevolge van diverse vaagheden en onaannemelijkheden in zijn verklaringen en strijdigheden in zijn eigen verklaringen en tussen zijn verklaringen en deze van zijn broer. Verzoeker ging tegen voormeld arrest niet in beroep. Derhalve geniet dit kracht van gewijsde.

Eens de Raad een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Bij een beoordeling van een latere asielaanvraag mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over de eerdere asielaanvraag. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende asielprocedures zijn afgelegd (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704).

Verzoeker voert in het kader van zijn huidige, tweede asielaanvraag aan dat zijn familie problemen kreeg. Zij zouden een dreigbrief hebben ontvangen en zijn verhuisd. Zijn echtgenote en kinderen verhuisden naar Syrië. Verder zouden twee broers van verzoeker zijn doodgeschoten.

Gezien reeds tijdens zijn eerste asielaanvraag uitdrukkelijk werd geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaarde problemen en vrees voor vervolging, kan evenmin geloof worden gehecht aan zijn verklaring dat Al Sadr hem na zijn vertrek nog kwam zoeken en na zijn vlucht zijn familie viseerde en zijn broers doodde.

De neergelegde dreigbrief is niet van die aard dat zij de teloorgegane geloofwaardigheid van verzoekers relaas kan herstellen (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 4; administratief dossier, stuk 11: documenten). Vooreerst dient in dit kader te worden opgemerkt dat het CGVS, in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen, net als de Raad geenszins dient te bewijzen dat de bijgebrachte documenten vals zijn doch ook omwille van andere redenen hieraan bewijswaarde kan ontzeggen. *In casu* wordt de neergelegde dreigbrief slechts neergelegd in de vorm van een kleurenkopie, zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van zulke kopieën, geen bewijswaarde kan worden gehecht. Bovendien betreft dit stuk een document waarvan de herkomst niet kan worden nagegaan en dat door eenieder met een computer en om het even waar en wanneer kan zijn opgesteld. Daarenboven wordt de brief geenszins neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas. De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen bewijswaarde kan worden toegekend aan de neergelegde dreigbrief.

De geloofwaardigheid van verzoekers relaas wordt bovendien verder ondermijnd doordat hij niet op de hoogte bleek van de precieze inhoud van de dreigbrief. In de bestreden beslissing wordt met recht gemotiveerd dat verzoeker ten onrechte beweerde dat in de brief stond dat hij met de Amerikanen samenwerkte en dat hij werd opgeroepen op zich aan te melden bij het Al Sadr kantoor. In de brief staat blijkens de vertaling echter vermeld dat verzoeker werd beschuldigd als misdadiger omdat hij werkte voor de Iraakse regering en informatie doorgaf. Nergens staat hierin te lezen dat hij samenwerkte met de Amerikanen. Dat het werken voor de Iraakse overheid en het verstrekken van informatie op hetzelfde neerkomt als samenwerken met de Amerikanen, kan bezwaarlijk ernstig worden genomen ter verklaring van deze discrepantie. Zelfs indien dit zo was, dan nog kon van verzoeker worden verwacht dat hij de beschuldiging in de dreigbrief met de nodige precisie zou kunnen aangeven. Hoe dan ook wordt verzoeker in de dreigbrief, in tegenstelling met wat hij beweerde, nergens opgeroepen om zich aan te melden bij het Al Sadr kantoor. Integendeel, wordt hierin slechts gesteld dat hij zou worden gedood indien hij niet met zijn werk zou stoppen. Redelijkerwijze kon van verzoeker worden verwacht dat hij beter op de hoogte zou zijn van de inhoud van de dreigbrief die hij zelf neerlegt ter staving van zijn tweede asielaanvraag.

Wat betreft de overlijdensaktes van verzoekers broers (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 7; administratief dossier, stuk 11: documenten), dient te worden opgemerkt dat uit de landeninformatie in het administratief dossier (stuk 12) blijkt dat zulke documenten in Irak op grote schaal worden vervalst en eenvoudigweg illegaal kunnen worden verkregen, hetgeen de bewijswaarde van deze stukken ernstig relativeert. Opdat aan zulke documenten bewijswaarde zou kunnen worden gehecht, dienen zij te worden aangevoerd in het kader van geloofwaardige verklaringen. Dit is *in casu* niet het geval. Zelfs indien bewijswaarde zou kunnen worden gehecht aan de neergelegde overlijdensaktes, dan nog dient te worden vastgesteld dat hieruit geenszins kan worden afgeleid dat de dood van verzoekers broers iets te maken zou hebben met de door verzoeker aangehaalde problemen en vrees nu uit deze stukken noch de omstandigheden rond, noch de redenen voor, noch de daders achter de dood van zijn broers blijken.

Het politiedocument inzake het overlijden van zijn broers (administratief dossier, stuk 11: documenten) wordt slechts bijgebracht in de vorm van een kleurenkopie, zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen bewijswaarde kan worden gehecht. Bovendien kan ook ten aanzien van dit stuk worden opgemerkt dat uit de voormelde landeninformatie blijkt dat zulke documenten in Irak op grote schaal worden vervalst en eenvoudigweg illegaal verkrijgbaar zijn, hetgeen de bewijswaarde van dit document hoe dan ook ernstig relativeert. Daarenboven wordt ook dit document niet aangevoerd in het kader van een geloofwaardig relaas, hetgeen is vereist opdat hieraan bewijswaarde zou kunnen worden gehecht. Hoe dan ook kunnen uit het politiedocument noch de omstandigheden rond, noch de redenen voor, noch de daders achter de dood van verzoekers broers worden afgeleid, zodat hieruit geen verband met de aangevoerde problemen en vrees kan worden afgeleid en het de teloorgegane geloofwaardigheid van deze problemen en vrees niet kan herstellen.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts volledig ongemoeid waar deze motiveert dat het medische attest evenmin vermag de teloorgegane geloofwaardigheid van zijn relaas te herstellen (*ibid.*). Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd of aangevochten, door de Raad overgenomen.

Uit het gegeven dat verzoekers echtgenote en kinderen naar Syrië zijn verhuisd (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 5 en 6; administratief dossier, stuk 11: documenten) kan niet worden afgeleid dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert. Dat zij zouden zijn verhuisd omwille van de door verzoeker aangevoerde redenen kan, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn problemen en vrees, immers niet worden aangenomen. Het loutere poneren dat zij zonder gegronde reden niet zouden zijn verhuisd kan aan deze vaststelling geen afbreuk doen.

De bewering dat zijn ouders zijn verhuisd, rondtrekken en op verschillende plaatsen verblijven, wordt door verzoeker niet gestaafd. Deze bewering kan niet volstaan om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd.

De kopie van twee pagina's uit een paspoort bevat, daargelaten de vraag uit wiens paspoort deze afkomstig zijn, net als de neergelegde verzendingsbewijzen geen gegevens die de teloorgegane geloofwaardigheid van verzoekers relaas kunnen herstellen (administratief dossier, stuk 11: documenten).

Ten aanzien van het niet-vertaalde, niet genummerde en niet nader omschreven stuk bij het verzoekschrift, verklaart de advocaat van verzoeker ter terechtzitting niet te weten wat dit is (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage). Aangezien niet wordt aangegeven wat dit stuk is of waarom dit wordt neergelegd en aangezien dit stuk niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling, wordt het overeenkomstig artikel 8 PR RVV verder niet in overweging genomen.

In zoverre verzoeker in het verzoekschrift nog herhaaldelijk benadrukt dat zijn broer als vluchteling werd erkend en documenten bij het verzoekschrift voegt ter staving van diens beroepsactiviteit en erkenning als vluchteling (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 2 en 3), dient, nog daargelaten dat de politiebade een aantal opvallende fouten bevat in de Engelstalige tekst, erop te worden gewezen dat reeds bij het voormelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd gemotiveerd: *“Waar verzoeker meent dat zijn relaas wordt bevestigd door het relaas van zijn broer, wijst de Raad erop dat elke asielaanvraag op zijn individuele merites wordt beoordeeld. Verzoeker, die verklaarde geviséerd te worden omwille van zijn broer, dient dit zelf hard te maken door het afleggen van aannemelijke verklaringen, waartoe hij evenwel in gebreke is gebleven. Het volstaat aldus niet om te verwijzen naar de erkenning van zijn broer als vluchteling teneinde zelf de vluchtelingenstatus op te eisen.”*

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen ten grondslag van zijn asielrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de *sub* 2.2.3. gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie die is opgenomen in het administratief dossier (stuk 12: landeninformatie) en die door verweerder door middel van een aanvullende nota wordt neergelegd (rechtsplegingsdossier, stuk 7), dewelke door verzoeker niet wordt weerlegd of betwist, blijkt voorts dat de situatie in zijn regio van herkomst in het Zuiden van Irak niet van die aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS